

Φαντασθήτε ποίαν αντίθεσιν θ' αποτελεῖ τώρα ἡ πόλις πρὸς τοὺς φανούς ;

Ἐνθυμείσθε ποῖον πόλεμον ἔκαμαν αἱ ἡμερίδες κατὰ τοῦ πρώην διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας διότι διέταξε τὴν κατασκευὴν τῶν πεζοδρομίων.

Τὸν θόρυβον ἐποίουν αὐταὶ ἐκεῖναι αἱ ἡμερίδες αἰτίνας ἐπὶ ἄλλων διευθυντῶν ἐποίουν ἄλλον θόρυβον ὑπὲρ τῆς συμπληρώσεως τῶν ἀκατασκευάστων πεζοδρομίων.

Καὶ ὁμοίως ἦτο τόσῳ πρώτης ἀνάγκης ἡ διαταγὴ ἐκείνη τοῦ πρώην ἀστυνόμου. Διότι ἀφοῦ δὲν ἔχομεν δρόμους, ἡ λογικὴ ἀπαιτεῖ νὰ ἔχωμεν πεζοδρόμια.

Τώρα πάλιν ὁ νέος διευθυντὴς διέταξε τὴν διάλυσιν τῶν αὐτοσχεδίων ὀπωροπωλείων, λαχανοπωλείων καὶ κρεοπωλείων, τὰ ὁποῖα ἡ κερδοσκοπία τῶν ἀτόμων καὶ ἡ ἀναληθία τῶν ἀρχῶν κατέστρωσεν ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων ἐπὶ ζημία καὶ τοῦ καλλωπισμοῦ καὶ τῆς ὑγιεινῆς τῆς πόλεως.

Καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ εὐρήθη ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Φιλήμων ζητῶν νὰ δοθῇ προθεσμία εἰς τοὺς πτωχοὺς ἀνθρώπους.

Γνωρίζετε δὲ τί ἐστὶ προθεσμία εἰς τὸ Ῥωμαϊκόν : ἀναβολὴ εἰς τὴν αἰωνιότητα.

Κυρία τις ἀγαπᾷ ἐν δρομὸσκυλον· ἡ Κυρία ἀναχωρεῖ εἰς τὸ ἑσωτερικόν· τὸ δρομὸσκυλον ἀσθενεῖ· ἡ κυρία πληροφορεῖται τοῦτο καὶ τηλεγραφεῖ ἐκ τῆς ἐπαρχίας ὅπου εὐρίσκειται ἐνταῦθα :

«Ποτίσατε Μιμπὴν λάδι με θεῖον».

Αὐτὸ θὰ πῆ κτηνώδης ἔρωσ.

Λίαν ἀσμένως ἀναγράφομεν καὶ ἡμεῖς τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Γεωργίου Κοζάκη Τυπάλδου ὡς Ἐφόρου τοῦ Ἐθνικοῦ Ὁργανοτροφείου τῶν Κορασίων.

Τοιαύτας θέσεις δέον νὰ κατέχωσι μεγάλοι φιλόανθρωποι, δυνάμενοι οὐχὶ μόνον ἕνεκα τοῦ αἰσθήματος, ἀλλὰ καὶ τῆς κοινωνικῆς αὐτῆς θέσεως νὰ φαίνονται χρήσιμοι εἰς τοιοῦτους φιλανθρωπικοὺς θεσμούς.

Ὁ κ. Τυπάλδος κέκτηται ὅλα τὰ προσόντα ἐπὶ τοιαύτῃ τιμῇ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΑ.

Ἐκ τῶν παραδόσεων τοῦ κ. Ἀφεντούλη συνελάβομεν τὸ ἐξῆς ὠραῖον : Ὁ μόσχος εἶνε ὑγρὸν, ὅπερ ἐκκρίνεται ἀπὸ ἰδίου θηλάκου ὀμωνύμου ζώου τῆς Σιβηρίας. Ἐχει τὴν ιδιότητα ν' αὐξάνῃ εἰς ὑπερβάλλοντα βαθμὸν τὴν γενετήσιον ὀρμὴν καὶ ἀρκεῖ μόνῃ ἡ ὀσμὴ του ὅπως σκανδαλίσῃ καὶ τὰ μᾶλλον ἄγρια θήλας, αἵτινα μαινόμενα τότε σπεύδουσιν εἰς ἀναζήτησίν του. Δυστυχῶς ἢ εὐτυχῶς ὁ ἄνθρωπος στερεῖται τοιοῦτων θηλάκων, περιττῶν ἄλλως, διότι τὰ θήλας πάνταχοῦ περιβάλλουσιν αὐτόν· καὶ ὁμοίως οἱ Τοῦρκοι οὐδὲ τῆς χρήσεως ταύτης ἀφίστανται καὶ οὕτως ἐξηγεῖται ἡ οἰκονομία τῶν πολυπληθῶν χαρμίων.

Συμπεραίνομεν ὅτι ἐκ τοιοῦτου τινὸς φαρμάκου ὁ κ. Ἀφεντούλης θὰ ποτίζῃ καὶ τὴν Μοῦσάν του καὶ τὴν κάμνει τόσῳ ἀσίκισαν ὥστε νὰ τὸν κυνηγῇ καὶ εἰς τὴν Πεντέλῃν ἀκόμη.

Νάτος.

ΠΟΡΝΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ.

Ἐν Παρισίοις, ἐὰν ἐσχάτως ἠκούσατε, ἀνεπτύχθη τύπος τόσον ἀτάσθαλος τὴν γλῶσσαν, ὥστε λίαν ἐπιτυχῶς ὠνομάσθη *πορνογραφικὸς* (Presse pornographique). Ὑπὸ διαφόρους ἀθώους τίτλους, οἷον *Τὰ Σπαράγγια*, *Τὰ χάπια*, *τὸ Χρυσὸν Γουρουράκι* ἀκολουθοῦσι τὰ ἀκολαστότερα διηγήματα καὶ αἱ Λουκιανικώτεροι σκηναι, ὡς ὑπὸ ἐπαγγελίας: *Τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ῥωσσίας*, ἢ *Ἀκαδημία τῆς Γένοβας*, ἢ *Ἐκκλησία τῆς Κολωνίας*, τὰ φορητὰ πανοράματα ἐπιδεικνύουσιν εἰς τὰς ἀθωότερας ἔτι ἡλικίας τὰς δυσσειδεστέρας εἰκόνας ὀργίων.

Ἡ παρισινὴ πορνογραφία ὡς φαίνεται ἐπεδήμησε καὶ εἰς τὸν ἡμέτερον σπουδαῖον ἐπιλεγόμενον τύπον.

Τρεῖς ἡμερίδες, *Πρωτὰ*, *Ἔωρα* καὶ *Παλιγγενεσία*, προσεβλήθησαν ὑπὸ τῆς ἐπιδημίας.

Ἡ τελευταία ὑπερηκόντισε τὰς δύο πρώτας, διότι ἐζήτησε νὰ αἰσχρολογήσῃ προκειμένου περὶ τοῦ βουλευτοῦ Πατρῶν κ. Ῥικάκη.

Καὶ νὰ αἰσχρολογήσῃ ἀπαντῶσα εἰς ἀγόρευσιν πολιτικὴν ἣτις καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην πτέρυγα ὀμολογουμένως ἐνεποίησε δυνατὴν ἐντύπωσιν.

Καὶ ἂν θέλετε ἐξ ὄλων τῶν ρητόρων τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος, μόνος ὁ ἐκ Πατρῶν βουλευτὴς ἐπολέμησε τὸν κ. Τρικουπὴν διὰ τοῦ κ. Τρικουπῆ.

Ἐυθεῖσα εἰς στενοχωρίαν ἢ «Παλιγγενεσία» νὰ πολεμήσῃ τὰ ἐπιχειρήματα δι' ἐπιχειρημάτων, κατέφυγεν εἰς τὴν αἰσχρολογίαν, λησμονήσασα τὸν σεβασμὸν ὃν ὀφείλει οὐχὶ πρὸς ἑαυτὴν, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἀναγνώστὰς τῆς.

Τοιοῦτους χαρακτήρας δημιουργοῦσι τὰ ἄτιμα ρουσφετία καὶ αἱ ἀτιμώτεροι ὑπουργικότητες—διότι ἡ ὑπουργικότης εἶναι προσωπικὴ παρ' ἡμῖν.

Καθ' ἣν στιγμὴν κλεισθῇ ἡ πύλη τῶν ρουσφετιῶν, κλείεται συνάμα καὶ ἡ πύλη τῆς αἰδοῦς, τῆς λογικῆς καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ οἱ πρὶν ὑπουργικοὶ ὡς ἀντιπολιτευόμενοι γίνονται πίσθηκες τὴν ἀσέλγειαν, παράφρονες τὸ λογικόν, οἱ πρὶν κύνες τὴν δουλοφροσύνην καὶ τὴν κολακειάν.

Ἡ «Παλιγγενεσία» δὲν ἠδύνατο νὰ διαψέυσῃ τὸν ἑλληνικὸν αὐτὸν νόμον.

* *

Αἱ δύο ἄλλαι σφοδραὶ ἀντίπαλοι, ἡ «Ἔωρα» καὶ ἡ «Πρωτὰ» ἀντήλλαξαν ἐρωτικὸν φίλημα ἐπ' ὀνόματι πορνογραφικῆς τινος δημοσιεύσεως.

Ἡ πρώτη κατεχώρισεν εἰς τὸ φύλλον τῆς δικαστικῆς ἐγγραφῆς τοῦ ὁποῦ ἢ ἀνάγνωσις ὄχι πλέον τὸ ἐρύθημα ἐπὶ τοῦ προσώπου, ἀλλὰ τὸν ἔμετον προεκάλει ἐπὶ τὰ χεῖλη.

Ἡ Ἀγγλὶς Ἔωρα, ἢ μίς Ἔωρα, ἢ πουριτανὴ Ἔωρα, διὰ μιᾶς ἔκαμεν τὸ θανατηφόρον τῆς ἄλμα καὶ μᾶς ἐπληροφόρησεν πῶς ἕνας σύζυγος ἐζήτησε τὴν σύζυγον του νὰ τὴν

Θοῦ, κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μας.
Ἡ ἄλλη πάλιν, ἢ Πρωτὰ, ἢ ξεσχησμένη Πρωτὰ, ἐζήτησε νὰ δημιουργήσῃ *ποικίλον* ἐπὶ τῆς ἀναιδοῦς δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐπαναλαβοῦσα διὰ χαριτολογιῶν τετρακίς τὴν *πράξιν* τοῦ συζύγου καὶ ζητήσασα ν' ἀποδείξῃ ὅτι τῆς παρὰ φύσιν αὐτῆς πράξεως μάρτυρες ἦσαν οἱ συντάκται τῆς «Ἔωρας».

Ἴδου πῶς διεξάγεται παρ' ἡμῖν ἡ πολιτικὴ πάλη. Αὐτὰ εἶναι ἀκόμη τὰ προοίμια· ὁ θεὸς ξεῦρει τί θὰ ἴδωμεν καὶ τί θ' ἀκούσωμεν ἀκόμη παρὰ τῶν ἐντίμων πολιτευομένων μας καὶ τῶν ἀχείρων ὀργάνων τῶν.